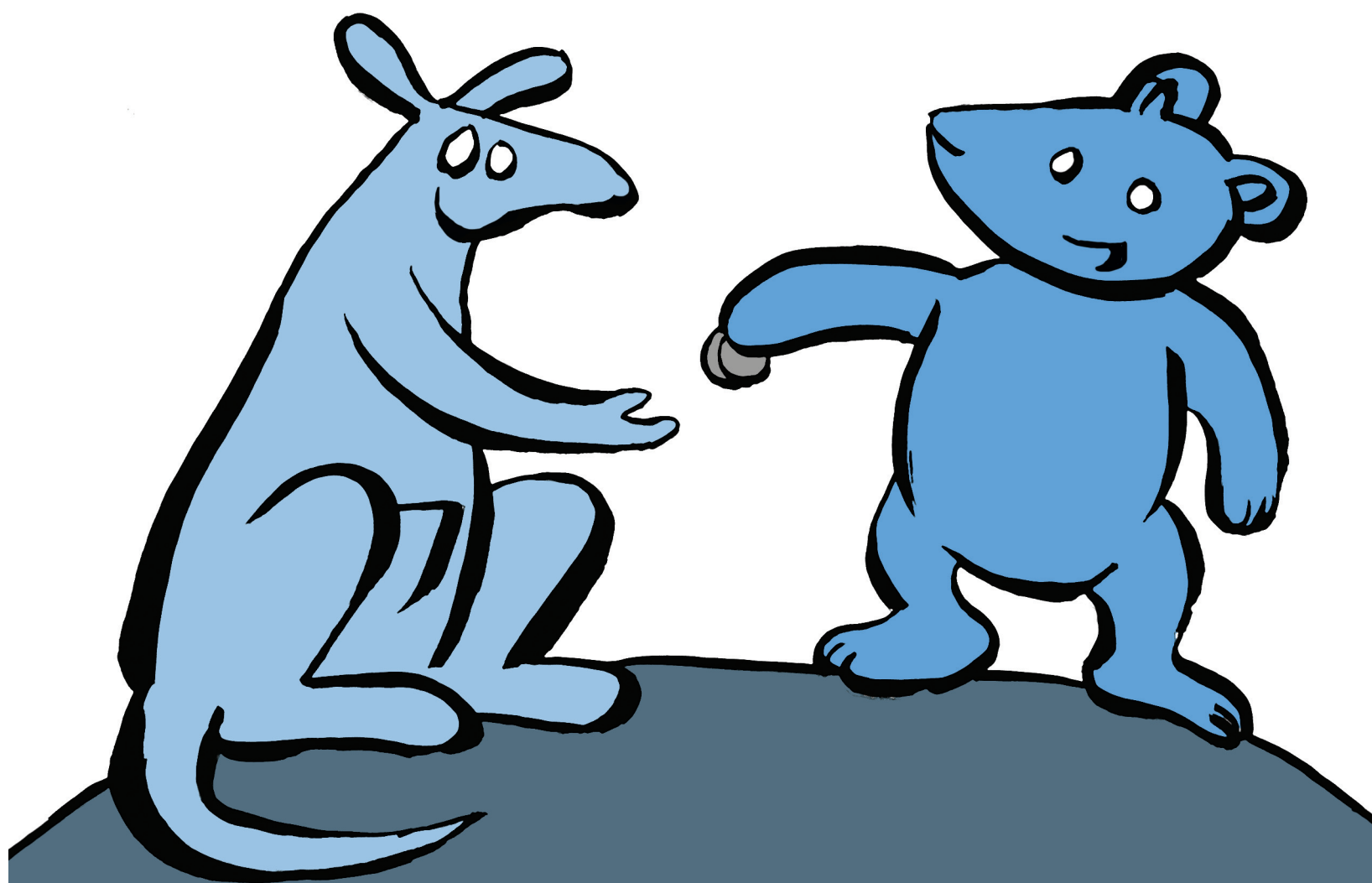

Macóka hús fillére

*D1 – Szókártyák a csoportalakításhoz
(azonos kezdőbetű – azonos csoport)*

medve	kenguru	boci
paci	mormota	krokodil
bagoly	pingvin	mongúz
kolibri	bika	paripa
macska	kutya	bölény
pulikutya		

D2 – Kérés és adás kifejezése

	kérem	légy szíves
add ide, kérlek	szeretném	szükségem lenne
nagyon szívesen	természetesen	jó, de vigyázz rá

parancsolj	rendben van	jó, de hamarosan hozd vissza
sajnos nem tudom odaadni		

D3 – Olvasd el a szavakat!

Maci

Mici

Macó

Macika

Macóka

Micimackó

Kinga

Kongó

Konga

Kengu

Kanga

Kenguru

Eli

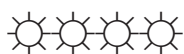
Ali

Fáni

Elefáni

Elefánt

Telefánt

Paci

Baci

Boci

Buci

Bocs

Bocsánat

D4 – Macóka húsz fillére

Nemrégiben Kengu, Macóka barátja nagyon szűkében volt a pénznek, és húsz fillért kért kölcsönbe Macókától. Nagy hálálkodva vette át, és azt mondta:

– Rövidesen visszaadom, meglásd.

Mégsem adta vissza Kengu, Macóka meg nem kérte, mert nem volt rá szüksége. Egy szép meleg napon aztán Macóka nem tudott mit csinálni, hát gondolkodni kezdett. És eszébe jutott, bizony már ideje lenne, hogy Kengu megadja a pénzt.

Egész biztosan elfelejtette, gondolta Macóka. Így hát felkerekedett, és bekopogott Kengu piactéri házába. Nagy sokára kinyílt az ajtó, és Kengu, meglátva vendégét, siralmas hangon üdvözölte:

– Szervusz, Macó.

Kengu sápadt volt, és nagyokat nyögött.

– Szervusz – mondta Macóka is olyan vidáman, ahogy csak telt tőle. – Hogy s mint mostanában? Remélem, ragyogóan.

– Ó, szörnyen, szörnyen – nyögte Kengu, és szemét forgatta. – Tudod, egy hete a hasikám...

– Jó, jó – vágott közbe Macóka –, majd máskor alaposan megtárgyaljuk a hasikádat. Hanem mondd csak, emlékszel arra a húsz fillérre, amit a múltkor kölcsönadtam?

Kengu meghökkent.

– No lám, egészen megfeledkeztem róla. De emlékszem már. Nagyon örülök, hogy eszembe juttattad. És hadd mondjam meg, hogy továbbra is szándékomban áll visszaadni egyszer, ezt becsszóra mondom.

– De nekem éppen most kell – mondta Macóka.

– Megadnám, hidd el, ha tudnám – felelte Kengu –, de nem tudom. Nincs semmi pénzem, csak az a húsz fillér, amivel Csacsika barátom tartozik nekem. Hetek óta nem adja meg. Egészen biztosan elfelejtette.

– Tudod mit? – indítványozta Macóka. – Menjünk el Csacsi barátodhoz, ő megadja neked, és akkor te is meg tudod adni nekem a húsz fillért.

– Rendben van – mondta Kengu, akinek tetszett a dolog –, én is örülök, ha rendezzük ezt az ügyet.

Átmentek a tér túloldalára, ahol Csacsika lakott, és bekopogtak. Csacsika ajtót nyitott.

- Szervusz, Kengu – mondta sugárzó mosollyal.
- Szervusz, Csacsika. Hadd mutassam be barátomat, Macókát.
- Részemről a szerencse – mondta Csacsika.
- Örvendek – hajolt meg Macóka. Kengu zavartan köhécselt.
- Őszintén szólva nem vizitelni jöttünk, Csacsika. Az a húsz fillér kellene, amivel tartozol.

Csacsika is meghökkent.

- Tyű az áldóját, azt bizony elfelejtettem – vallotta be. – Mihelyt csak tudom, megadom. E pillanatban, sajnos, minden pénzem az a húsz fillér, amit nemrég Paci barátomnak adtam kölcsön. Biztosan megfeledkezett róla.

Kengu eltátotta a száját, és nem tudta, mit szóljon. De Macóka ezt javasolta:

- Ha elmegyünk, és megkéred a húsz fillért Paci barátodtól, megadhatod Kengunak, ő pedig megadhatja nekem.

Így hát Macóka, Kengu és Csacsika elbaktatott Pacihoz, a városháza mellé, és Csacsika bekopogott.

- Szervusz, Csacsika – üdvözölte Paci –, mi szél hozott erre?
- Először is hadd mutassam be barátaimat, Kengut és Macókát – mondta Csacsika.
- Üdvözletem – mondta Paci.
- Részemről a szerencse – mondta Kengu.
- Öööörvendek – hajolt meg Macóka.
- Emlékszel a húsz fillérre, Pacikám, amit kölcsönkértél? – érdeklődött Csacsika. Paci mosolya lehervadt.
- Bizony elfelejtettem – mentegetőzött. – De ígérem, hogy tüstént visszadom, amint Teve barátom megadja a húsz fillért, amivel nekem tartozik.
- Nos hát – javasolta Macóka –, ha elmegyünk Teve barátodhoz, és megszerzzük a húsz fillért, te megadhatod Csacsikának, Csacsika megadhatja Kengunak, Kengu pedig megadhatja nekem. És mind nagyon fogunk örülni.

Így aztán Paci, Csacsi, Kengu és Macó felmászta a dombra, ahol Teve háza állt, és Paci bekopogott.

– Szervusz, Teve – üdvözölte a házigazdát. – Ezek itt a barátaim, Csacsi, Kengu és Macóka.

– Minő megtiszteltetés – bókkolt Teve.

– Boldog vagyok – mondta Csacsi.

– Részemről a szerencse – mondta Kengu.

– Öööööööörvendek – hajlongott Macóka.

– Azért jöttünk, barátom – mondta Paci –, hogy megkérjük a húsz fillért, amivel tartozol nekem.

Teve nagyon elszontyolodott.

– Eszembe se jutott – ismerte be. – De minden bizonnyal megadom, ha visszakapom a húsz fillért, amit drága barátomnak, Ele Fáninak adtam kölcsön.

– Hát akkor – javasolta Macóka –, menjünk Ele Fáni barátodhoz, és kérjük meg a pénzt. Akkor te megadhatod Pacinak, Paci megadhatja Csacsinak, Csacsi megadhatja Kengunak, Kengu pedig megadhatja nekem.

Az egész karaván felkerekedett, és Ele Fáni házához vonult, megint a piactérre, és Teve bekopogott.

– Szervusz, Fáni – mondta Teve. – Bemutatom barátaimat, Pacit, Csacsit, Kengut és Macókát.

– Isten hozott, barátaim – örvendezett Ele Fáni.

– Üdvözltem – mondta Paci.

– Boldog vagyok – mondta Csacsi.

– Részemről a szerencse – mondta Kengu.

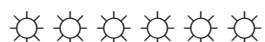
– Öööööööööörvendek – hajbókkolt Macóka.

– Mondd csak, Fáni, mi lesz a húsz fillérrel, amivel tartozol? – kérdezte Teve kertelés nélkül.

– Teremtő atyám! – kiáltott Ele Fáni, és bánatosan lóbálta nagy füleit. – Tökéletesen kiment a fejemből. De becsületesemre, visszaadom, ha megkapom a húsz fillért Boci barátomtól, amit kölcsönadtam neki.

– Akkor pedig – ajánlotta Macóka –, menjünk el érte Boci barátodhoz. Ha Boci megadja neked, te megadhatod Tevének, Teve megadhatja Pacinak, Paci megadhatja Csacsinak, Csacsi megadhatja Kengunak, Kengu pedig megadhatja nekem. Egyébként úgy gondolom, jobb lenne libasorban mennünk, mert már megakasztjuk a forgalmat.

Így aztán libasorban elvonultak Boci házához a város másik végére, és Ele Fáni bekopogott.

– Szervusz, Ele Fáni – nyitott ajtót Boci –, minek köszönhetem a szerencsét?
– Ismerkedj meg barátaimmal, Tevével, Pacival, Csacsival, Kenguval és Macókával.

– Őszinte tiszteletem – mondta Boci.

– Minő megtiszteltetés – mondta Teve.

– Üdvözetem – mondta Paci.

– Boldog vagyok – mondta Csacsi.

– Részemről a szerencse – mondta Kengu.

– Öööööööööööööööööööööööööööööörvendek – hajlongott Macóka.

– A húsz fillérért jöttünk, amivel tartozol – mondta Ele Fáni.

Boci elpirult.

– Sajnálom – suttogta –, rettenetesen sajnálom. Egészen kiment a fejemből. De ígérem, hogy mihelyt megkapom a húsz fillért, amivel Brúnó barátom tartozik nekem, rögvest visszafizetem.

– Akkor hát – tanácsolta Macóka –, gyerünk Brúnóhoz.

– Csakhogy – vágott közbe Boci –, a bökkenő az, hogy Brúnó nemrég elköltözött piactéri kis házából, de fogalmam sincs, hol lakik jelenleg,

– Jaj – kiáltották a többiek –, milyen kár! Hiába jártunk ennyit!

– Sebaj – rikkantott Macóka, és kezével csendet parancsolt. – Szerencsére Brúnó nagyon jó barátom, és tudom, hová költözött. Abba a kis piros tetős házikóba, amelyik a tó túlsó partjáról ide látszik.

Újra nekiindultak tehát, vissza a piactérre, el a városháza előtt, dombra föl, dombról le, és tovább a tó felé, amely jónéhány mérföldre volt a várostól. Nagyon meleg volt, nemsokára lassítani kezdtek. A verejték patakokban ömlött róluk, de egyikük sem akart lemaradni. Mind eltökélték, hogy megszerzik a húsz fillért.

Bizony fáradtan, izzadtan, fülig porosan érkeztek meg Brúnó kis kalyibájához. Boci bekopogott, és Brúnó tüstént megjelent.

– Szervusz, Bocikám – rikkantotta boldogan –, de jó, hogy meglátogattál. Olyan egyedül éreztem magam itt a világ végén!

– Akkor azt hiszem – mondta Boci –, nem lesz ellenedre, ha bemutatom barátaimat: Ele Fánit, Tevét, Pacit, Csacsit, Kengut és Macókát, akit úgyis ismeresz.

– Drága barátaim – mondta Brúnó és kitárta karját –, éreztétek magatokat nagyon jól nálam.

– Üdv, barátom – mondta Ele Fáni.

– Minő megtiszteltetés!

– Üdvözetem!

– Boldog vagyok!

– Részemről a szerencse!

– Öööörvendek!

Boci megköszöri a torkát, és kissé feszengeve megszólalt:

– Tulajdonképpen azért látogattunk meg, hogy visszakérjem a húsz fillért, amit a múltkoriban kölcsönadtam.

Brúnó meglepetten és zavartan állt.

– Az igazat megvallva alaposan elfeledkeztem róla. De édes Bocikám, most helyben megadom, ha Macóka is visszaadja a húsz fillért, amivel tartozik nekem.

Macóka lecsüccsent a meghökkenéstől, és a feje búbját vakarta.

– Színigaz – rebegette csüggedten. – Teljesen kiment a buksi fejemből.

Mindenki feléje fordult, és ő is tanácstalanul meredt a többiekre.

– Fogalmam sincs, hogy lehet ezt megoldani – szólalt meg végre Kengu. – Hát nektek?

A többiek is szomorúan rázták a fejüket.

– Barátaim! – kiáltott fel Macóka, és felugrott. – Ne búsuljunk most ezen. Itt van a tó, ússzunk egy nagyot!

– Éppen nyolcan vagyunk – lelkenedett Brúnó is. – Alakítsunk két csapatot, és játszunk vízipólót.

– Ez az! – kiáltozták a többiek is. – Hurrá! Gyerünk! És ledobálták poros, átizzadt ruhájukat, és prüszkölve, fröcskölve, hahotázva rohantak a vízbe.

a) Húzd alá a szövegben!

Hogyan kérte vissza a 20 fillért .....? (Mit mondott?)

Hogyan viselkedett erre .....? (akitől visszakérte)

b) Mi jellemzi a szereplőket? Karikázd be!

udvarias   udvariatlan   követelőző   jószívű

durva   jóindulatú

feledékeny   irigy   türelmes   kedves

c) Másoljátok a füzetbe azt a két mondatot, amit aláhúztatok!

.....

.....

.....

.....

d) Jelöljétek be különböző színnel a szereplők mondatait!

Állapodjatok meg a színekben!

Szerepek szerint felváltva olvassátok a mondatokat!

e) Rajzold le Macókát és barátait!

